

ЕДУКАЦИЈА

Вовед

Јас, Др Мусли Ферати, клинички психијатар, вработен во Психијатриското Одделение при Клиничката Болница Тетово, како дел од проектот на Министерството за Здравство на Р. Македонија, Стручно усовршување на докторите во странство, од 26.07.2015 до 21.07.2015 присуствував на едукација во областа Биолошка Психијатрија на Психијатриското Одделение, при Универзитетската Болница Церрахпаса Истамбул, Р. Турција. Во истото Одделение покрај современото лекување на психијатриските пациенти се врши и научна наставна дејност, во која се вработени 14 професори, 4 доценти, 5 клинички Психијатри и над 20 специјализанти. Покрај тоа, во Одделението работеа и пет клинички психолози, 6 обучени психијатриски медицински сестри, броен друг среден медицински персонал со потребен технички и помошен медицински персонал. Директор на оваа современа здравствена установа беше Проф. Dr. Alaatin Duran, кој ми беше и ментор.

Организација и функционирање

Во состав на Одделението имаШе поликлинички оддел, оддел за геријатрија, оддел за психологија, оддел за детска и адолесцентна психијатрија, оддел за електрофизиологија, инфективен оддел, оддел за форензика, ЕКТ кабинет, Лиасон психијатрија. За хоспиталните пациенти беа резервирани 4 големи простори: две за жени и две маШки, со по 10 кревети секоја соба. За наставно научните потреби имаШе две големи сали. Секој професор, доцент и клинички психијатар имаШе посебна своја соба-кабинет. Работното време за лекарите почнуваШе во 7 часот наутро со утринскиот стручен состанок и утринската визита на хоспиталните пациенти во 8 часот. ВеднаШ потоа лекарите психијатри според месечниот распоредот почнуваа со изврШување на своите задачи: амбулантска работа во поликлиника, ЕКТ кабинетот, работа со млади лекари и студенти, дијагностички и терапевутски интервенци, консултативна работа итн. Секако беШе обезбедена континуирана 24 часа водење и нега на хоспиталните болни со потребен стручен медицински кадар: лекари, медицински сестри и болницари

Биолошката терапија

што се однесува до психијатриските ентитети на амбулантските и хоспиталните пациенти во ова психијатриска установа, треба да се истакне дека истите беа од сите категории: анксиозни растројства, депресии и други афективни психози, Шизофрении, растројства на поведение, алкохолизам, геријатриски растројства, детска и адолесцентна психопатологија итн. Нивниот медикаментозен третман ги опфаќа сите можни психотропни лекови; почнувајќи од антипсихотици: Chlorpromazine, haloperidol, sulphiride, thioridazine, clozapine, risperidone, olanzapine, aripiprazole, quetiapine, iloperodoli i ziprazidone. Од депо препаратите во ова психијатриска установа во употреба беа : risperidone consta, haloperidol decanoate, flupentixol decanoate, Flufenazine decanoate, olanzapine pamoate . Заедно со нив би ги спомнал и соодветните антихолинергици: Viperiden, benztropine i amantadine. Од антидепресивите на располагање ги има сите повеќе на број: Fluoxetine, sertraline, paroxetine, citalopram, escitalopram, duloxetine, fluvoxamine, venlafaxine, mirtaxepine, chlomipramine, amitiptiline, imipramine, doxepine i phenelzine.

Многу употребувани лекови беа психостабилизаторите, како што се: Lithium, N-valproate, Carbamazepine, lamotrigine, levetiracetam, okskarbamazepine. Од анксиолитичната фармакотерапија на располагање беа повеќе бензодиазепински формули а како посебен бренд би го спомнал парентералниот лоразепам и буспироне. Изворно од Проф. Др. Туркас Демир, Шеф на одделот за детска и адолесцентна психијатрија, бев информиран дека за ADHD синдромот се користат следните психостимулатори: 1. Methylphenidate: Concerta, Ritalin i Medikmet; 2. Atomoxetine: Strattera. Антидементната фармакотерапија беше покриена и со инхибиторите на холинестераза: donezepil, rivastigmin и со најновиот Memantin . Во психофармаколошката терапија се користеа бета блокатори, алфа агонисти и прегабалин. Клиничките алгоритми за нивно користење беа засновани на Шесте златни правила: The six Ds: дијагноза, избор на лекот, дозирање, времетраење, прекинување и дијалог. Сепак се почитуваше индивидуалниот пристап, бидејќи психијатриските пациенти се мошне ранлива категорија во хуманата медицина. Кај хоспиталните психијатриски пациенти евидентно беше примената на полифармаколошкиот пристап за разлика од амбулантските пациенти каде најповеќе се одеше со монотерапија.

Рутинска терапевтска метода во ова современа психијатриска медицинска установа беше и ЕКТ, која се спроведуваше во посебен опремен кабинет со анестезија од страна на анестезиолог. Со овој вид на терапевтски потфат беа опфатени сите потешки депресии, пациенти со суицидно однесување, акутни психози, агитирани пациенти, некои растројства на личноста, резистентни конверзивни напади итн. Треба да се каже дека ЕКТ одеше истовремено со психофармаколошката терапија.

ЕДУКАНТ:
Др Мусли Ферати